

התיבשות הקרקע בהשפעת ניקוז - והוצאות ביבולי כותנה

מעקב בקרקע כבדה של חותם הנסינונות לגידולי שדה בגליל העליון, 1970

מנוקז, טיפול 1, שבו אפשר היה לזרוע 20 יומם לאחר זרימת טיפול 2 — היה היבול בלתי אחד; יבול הכותנה למרחק הקטן ביותר מדרך המים היה 150 ק"ג לדונם, וגדל כמעט בה במידה שגדל למרחק, עד ל-290 ק"ג לדונם למרחק 135 מטרים מדרך המים.

ג) יבולי הכותנה שהתקבלו בשטח טיפול 1 היו גדולים רק בשנים מעוטות גשמי; ואילו בשנים גשומות פחות היבול באופן ניכר, בייחוד סמוך לדרך המים.

הוצאות אלו מצביעות על ההשפעה הרבה של הנחת צינור ניקוז בדרך המים, במערכות ניקוז עלי-קרעי של אדמה כבדה; וזה הון על מהירות התיבשות הקרקע לאחר גמר הגשמי, והון על יבולי הכותנה.

לשם בדיקה נוספת של הוצאות אלו — נמשך המקבב בעונת 1969/70, באותו שני שטחים — טיפול 1 וטיפול 2.

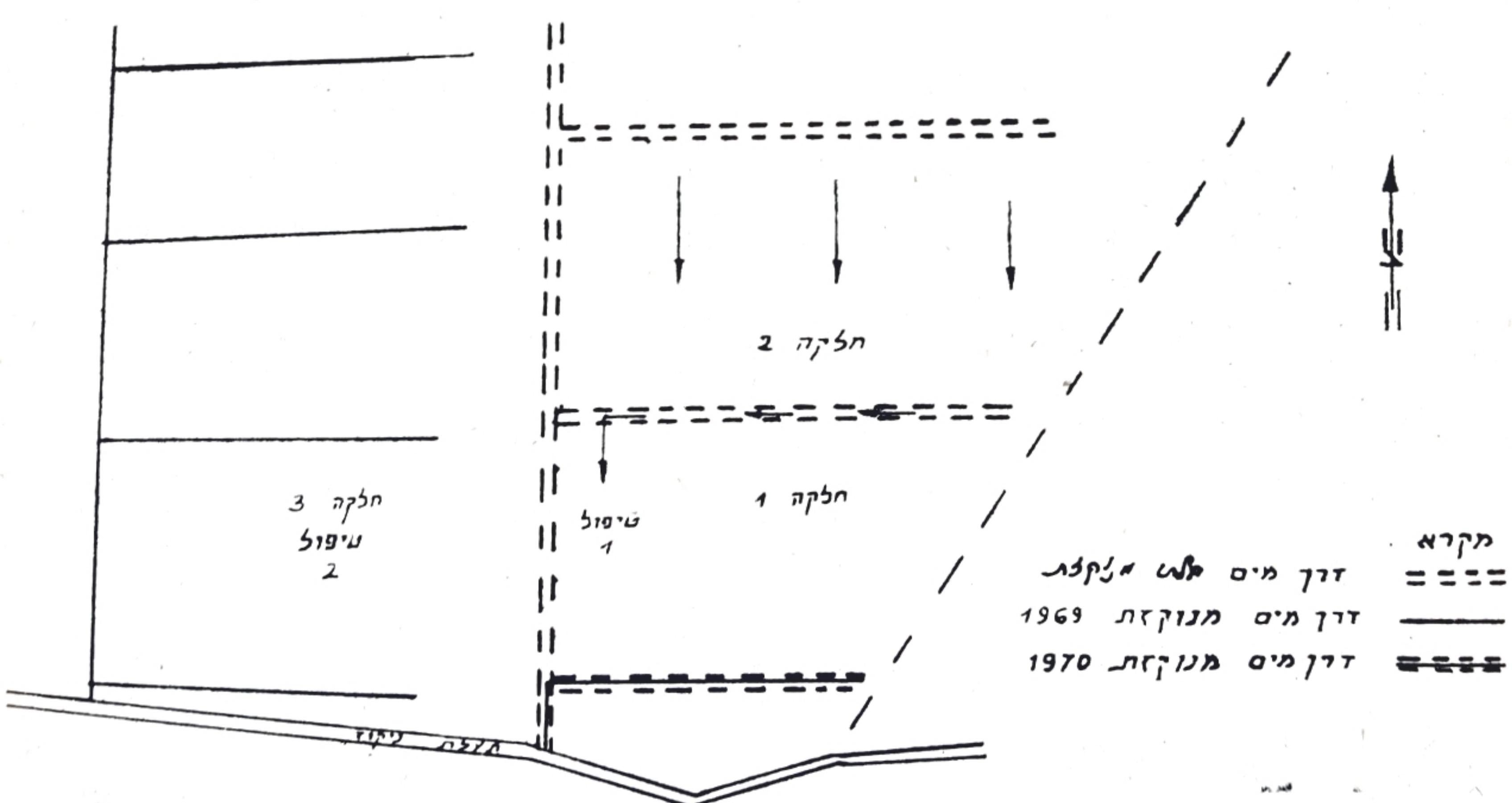
כדי לאפשר הערכה טובה יותר של השפעת החדרת צינור ניקוז בדרך המים — הוחדר בסתיו 1969 צינור כזה גם בחלוקת 1 של טיפול 1. ארכו של הצינור — 300 מטרים. המטרה הייתה לנוקז את דרך המים לתעלת הדרומית (ראה שרטוט 1). מתחילה העונה עד אמצע ינואר 1970 ירדו 196 מ"מ גשם בלבד, לעומת 680 מ"מ בתקופה המקבילה בעונת 1968/9. ב-15

בשנת 9/1968 נערכ בחותם הנסינונות לגידולי שדה בגליל העליון מעקב אחר השפעת ניקוז שטח קרקע כבדה, שנעשה בדרך של הנחת צינור ניקוז מתחת לדרך המים (1).

אותו חורף היה גשם מאד (935 מ"מ גשם). הוצאות המקבב הנ"ל הראו:

א) בשטח שבו הוכנס בדרך המים צינור ניקוז (טיפול 2, חלקה 3) שהיה חלק ממערכת ניקוז על-קרעי — התיבשה הקרקע עוד בתחילת מרס, וזה לאחר ירידת 800 מ"מ גשם. ערכי הרטיבות בקרקע במועד זה, בשכבה 0—15 מ"מ, היו 30%—32% לפי משקל, בכל ששת המרחקים של 15, 30, 45, 60, 75 ו-90 מטרים מדרך המים המנוקזת. ערכי הרטיבות הנ"ל מאפשרים עבירות בשטח זוירעה. בשטח סמוך, שהיה אף הוא מנוקז ניקוז על-קרעי, אבל בלי צינור ניקוז בתווך דרך המים (טיפול 1, חלקה 1) — לא התיבשה הקרקע, ולא יכולו לעלות עליה באותו זמן, תחילת מרס. ערכי הרטיבות של הקרקע בשכבה 0—15 ס"מ היו מעל 42% לפי משקל למרחק של 15 מטרים מדרך המים, וירדו עם הגדלת המרחק, עד 32% למרחק הרחוק ביותר שנבדק — 90 מטרים מדרך המים.

ב) בשטח המנוקז, טיפול 2, התקבלו יבולי כותנה אחידים בכל ששת המרחקים מדרך המים המנוקזת. היבול נע בין 400 ל-440 ק"ג לדונם. בשטח הבלתי

שרטוט 1. מפת שטח מעקב הניקוז. קנה-המידה 3000 : 1.

בדיקות רטיבות הקרקע

10 ימים לאחר הפסקת הגשם של 3/21 נבדק שיעור הרטיבות במדגמי קרקע שנלקחו בשני הטיפוס ובי"ט במרס, ירדו 170 מ"מ גשם. ביום אחד מששת המרחקים מדרבי המים, בימי הטיפולים. המרחקים היו 15 מטרים זה מזה, מדריך המים צפונה (מסומנים מא' עד ו'). בכל קידוח נלקחו שלושה מדגמים — בעומק 15, 13, 45 ס"מ מפני השטח.

זריעה וקטיף של הכותנה

הכותנה נזרעה בטיפול 2 בי"ט/10 ובטיפול 1 ני' במרס, האיחור נגרם בשל איזה תיבשות השטח הסמוכה מצד צפון. מי הנגרם מדרך המים של חלקה 1 (חלקה 2 — ראה שרטוט 1 — שבת לא הייתה דרך המים מנוקזת).

ב-28 בספטמבר נקטפה הכותנה בידים בשני השטחים, בששת המרחקים של כל 15 מטר, מ- $\frac{1}{4}$ חלקות סמכות בכל מרחק, משטח של 5×3 מטרים. בשטח זה הת מלאו מים בגובה הגדיות (20 ס"מ) וזרמו לדרך המים מנוקזת הצד דרום. בתוך דרכי המים נזקו המים הנטו הרים בצד דרום. הדוחות נספנות.

ה ת ו צ א ו ת

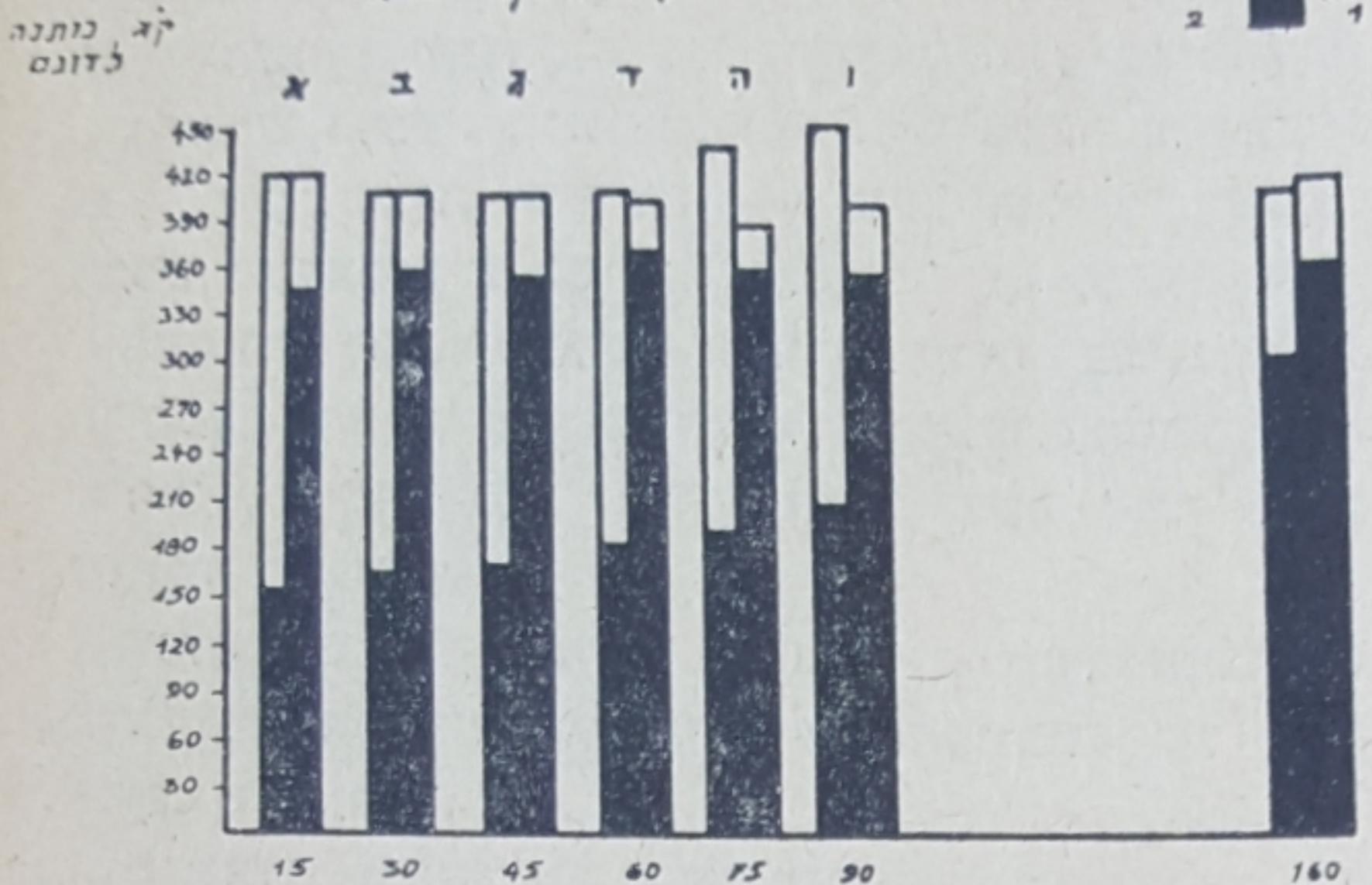
בבלה 1 מובאות תוצאות בדיקות רטיבות הקרקע ב-31.

בינויו מחדש הגשמי, והם הסתכמו בסוף העונה, ביום 22/4, ב-186 מ"מ.

ב-4 ימי סופות במשך החורף, בי"ט-24 בינויו-תא הקרקע ונוצר נגר על-קרקע עליון אלה הורוו-דרבי המים. בחלוקת שבahn מונח היה צינור ניקוז בדרך המים — נקלטו המים בו; ואילו בחלוקת שבahn לא היה צינור ניקוז זרמו המים על-פני דרך המים לעבר תעלת הניקוז.

לשם סימולציה של חורף גשם בדומה לזה של שנת 1968 — הוחדרו בי"ט-24 בינויו ובי"ט בחלוקת 1 טיפול 1, מים נוספים מהחלוקת הסמוכה מצד צפון. מי הנגרם מדרך המים של חלקה 2, שמתתיתיה אין צינור ניקוז, כוונו בעת ירידת הגשמי לתוכה המערבים שבין הגדיות, לרוחב כל השטח של טיפול 1. בcontra זו הוכפלה כמות המים שהגיעו לשטח טיפול 1. כל מערבי המים בין הגדיות בשטח זה הת מלאו מים בגובה הגדיות (20 ס"מ) וזרמו לדרך המים המנוקזת הצד דרום. בתוך דרכי המים נזקו המים הנטו הרים בצד דרום. הדוחות נספנות. הדוחות לשיפור שלה והן דרך צינור הניקוז לתעלת הדרומית. להלן פרטי הביצוע ותוצאות המקבב.

ספוזה שאמאל - מעקב 1969
ספוזה מימין - מעקב ספט 1970

שרטוט 2. יבול הכותנה ב-1969 וב-1970.

בשוואה ליבולי 1969 בשני שטחים, ללא תלות במרקם מהרטוט בראה, שבניגוד ליבولي 1969, הרி ב-1970.

דיון ומסקנות
התוצאות של מעקב זה מראות גם בשנה זו את ההשפעה של צינור הביקוץ בדרכם המים — על התiability בממוצע למרחקים השונים מדרך המים שות הקרקע ועל יבול הכותנה. הרטיבות המועטה

טבלה 1. חואאות בדיקות רטיבות הקרקע ב-3/31: חכולות רטיבות חתרן הקרקע במרחקים השונים מדרך המים, א"ו, אחודים לפחות מסקל.

עומק, ס"מ	מרחקים מדרך המים צפונה					
	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ס. י. פ. ו. ל.
15-0	36.5	35.7	37.3	36.7	33.1	30.5
30-15	37.5	37.0	39.5	37.5	37.2	34.5
45-30	37.9	36.8	37.3	38.4	37.4	34.1
15-0	35.8	33.6	34.0	36.8	37.4	37.7
30-15	37.0	37.3	38.3	37.2	38.5	37.8
45-30	34.5	34.7	36.3	36.8	36.0	36.1

המרחקים בין מקומות הדגימה — 15 מטר מדרך המים לבירון צפונה.

בחכולות הרטיבות בקרקע במועד זה לא היה הפרש בין שני השטחים שנבדקו. לא היה הפרש מובהק באחווי הרטיבות במרחקים השונים מדרך המים בשני השטחים.

בشرطוט 2 מובאות תוצאות שקלת היבולים ב-1970 בהשוואה ליבולי 1969 בשני שטחי הטיפולים 1 ו-2. היבולים בטיפול 1 אחידים בכל המרחקים מדרך המים. היבול בטיפול 1 רב בהרבה מהיבול של השנה שקדמה: 348 ק"ג לדונם, לעומת 150—290 ק"ג. היבול בטיפול 2 היה 402 ק"ג לדונם בממוצע, לעומת

יישות מהירה של הקרקע ולבולים טובים ויציבים של כותנה. לשם לימוד ההשפעה הרב-שנתית של הביקוז המשולב — יש לעקוב גם בשנים הבאות אחר השפעת צורת ניקוז זו ההפרש בכמות הגשמי, 816 מ"מ בשנה זו לעומת 936 מ"מ בשנה שקדמה — בוטל על-ידי תוספת על התיבשות הקרקע ועל רמת היבולים.

שמעאל ברמן

חוות הניסיונות לגידולי שדה
הגליל העליון
ישראל לוי
מחלקה להשקה
מכון וולקני לחקר החקלאות

1. ישראל לוי, שמעאל ברמן (1970): התיבשות הקרקע בהשפעת ניקוז והتوزעות ביבולי כותנה. „השדה“, כרך ג', חוברת י', עמ' 1155—1158.
2. שמעאל ברמן (1969): שלוש שיטות ניקוז ב מבחן מערכת ניקוז על-קרקעי ואגרוטכניקה מתואמת — אפשר לקבל שדה מנוקז בשלוחה של 150—180 מטר גם בחורף גשם ביותר, ולצפות להתי-

של הקרקע ב-3/31, על-ידי דרך המנוקזות, והאחדות ברטיבות בכל המרחקים עד 90 מ' — מראות את ההשפעה הבולטת של צינור הביקוז בטיפול 1. ההפרש בכמות הגשמי, 816 מ"מ בשנה זו לעומת 936 מ"מ בשנה שקדמה — בוטל על-ידי תוספת המים המלאכותית לטיפול 1.

תצלויות בשטח במשדר החורף הראו בבירור את ההשפעה החיובית של הצינור המנוקז. אפשר היה לדרכו בשטח כמה ימים אחרי גשם, מה שלא ניתן היה אשתקד.

העליה ביבולי הכותנה והאחדות בכל המרחקים מצביעות אף הן על ההשפעה החיובית של דרך המים המנוקזות.

תוצאות מעקב זה מאשרות את המסקנות של מעקב 1969 (1) והתצלויות של ש. ברמן מהשנתיים 1966—1968 (2).

על-ידי שילוב צינור ניקוז בדרך המים של מערכת ניקוז על-קרקעי ואגרוטכניקה מתואמת — אפשר לקבל שדה מנוקז בשלוחה של 150—180 מטר גם בחורף גשם ביותר, ולצפות להתי-